

[Christophersen]

med en række eksempler på, hvad han mener er en smuk, helstøbt økonomisk politik, så er det jo alene ord. Det er – hvis jeg må have lov at bruge det udtryk – det rene gas, når statsministeren prøver at fremstille det, man har beskæftiget sig med her i de sidste tre uger, som noget, der har nogen som helst betydning for vores samlede økonomiske situation.

Jeg vil godt nævne nogle ganske få ting, som vi alle sammen ved er de helt fundamentale problemer, som ingen i denne sal har fået lov til at beskæftige sig med i meget, meget lang tid, fordi regeringen ikke ønsker at beskæftige sig med dem.

Vi kan f.eks. tage statsfinanserne. Jeg ved godt, at der er mange, der synes, at tal er kedelige, men desværre kan de også være ubehagelige, og derfor må de af og til nævnes. Vi får i år et underskud på finansloven på 50 mia kr., og næste år bliver det 70 mia kr. Det betyder formentlig, at hver eneste dansk familie hver eneste måned skal betale flere tusinde kroner bare for at forrente den indenlandske statsgæld. Hvad vil man gøre ved det problem? Hvordan forestiller man sig, at det problem nogen sinde skal løses ved at føre den form for politik, som man fører nu? Vi har et betalingsbalanceunderskud, som i år formentlig efter Nationalbankens skøn vil komme op i nærheden af 20 mia kr. Hvilke bidrag har man ydet til at løse det problem her i løbet af de seneste dage?

Der er en arbejdsløshed på vel omkring 300.000. Det kan da godt være, man kan skaffe 10.000 job ved hjælp af nogle ordninger, men så ryger der 10.000 andre på bryggerier, cigaretfabrikker osv. Det er da ikke noget bidrag til en løsning af det fundamentale problem.

Og der er landbruget. Ja, jeg er ked af at måtte sige det, men jeg har altså tallet fra Husmandsforeningerne, og jeg går ud fra, at hr. Larsen-Ledet er parat til at endossere det. Der er 295 mill. kr. i nye penge, og det var begrebet nye penge, vi skulle tale om. Men hvordan forestiller man sig, at man kan løse problemerne for så stort et erhverv ved hjælp af 295 mill. kr.? Det er, hr. statsminister, hvis jeg må have lov at bryde ind i den uden tvivl vigtige konsultation, at arbejde ud fra en helt forkert opfattelse af, hvad der er dette samfunds grundlæggende problemer, og bliver

man ved med det, kommer vi ingen vegne. Det er det, vi er utilfredse med.

Der er et gammelt latinsk ord, som lyder: hvis du vil vide, hvad mindet bliver om dig, så se dig omkring. Det udtryk burde statsministeren muligvis erindre sig. Vi kan jo tale meget i denne sal, men vi kan også gå uden for salen og se på realiteterne i vores samfund. Folk ude omkring er da ikke glade, de føler da ikke, at vi har løst nogen problemer ved det her, heller ikke de socialdemokratiske vælgere. Det er det, vi er utilfredse med, og det er den forpligtelse, regeringen ikke lever op til. Regeringen stiller med nogle forslag, der beløbsmæssigt, indholdsmæssigt, er alt, alt for små. Regeringen har slet ikke sanset det totale problems omfang. Det er det, der er det farlige. Og statsministeren under jeg da gerne at sidde på en taburet, for min skyld ingen alarm, bare han klarer opgaven. Det er det, der er problemet. Og så nytter det altså ikke noget bare at behandle folketinget eller oppositionen som en skoleklasse og sige: god sommerferie. På den måde kan man slet ikke drøfte dette samfunds problemer, og sådan vil befolkningen i øvrigt heller ikke have at den behandles. Og det er jo ansvaret for dens forhold, statsministeren først og fremmest har.

Den grundlæggende skade ved denne regerings politik er, at den beskæftiger sig med det uvæsentlige; den opererer med tal, som alle stort set mangler et nul helt ude i enden, det er for små cifre i forhold til problemernes omfang, og man forsøger ustandselig at bagatellisere det. Og denne sommerferieafskedstale, hr. statsminister, har vi nu hørt så mange gange, at den har tabt enhver parlamentarisk værdi.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Christophersen drog endnu en gang den aktuelle landbrugsløsning ind i debatten. Jeg tror, det ville glæde Husmandsforeningerne at høre venstres interesse for deres sag.

Men jeg må alligevel sige til hr. Christophersen, at det ville være rigtigt ikke bare at bygge på, hvad man måske har hørt og læst eller set, noget, der er udarbejdet på, har jeg forstået, et ret ufuldstændigt grundlag, nemlig før man faktisk vidste, hvad landbrugsaftalen gik ud på. Jeg vil anbefale hr. Christo-